



OOSTINDISCHE KERS

NAAR EEN AQUAREL

*(In het bezit van den Heer A. Bakker, den Haag.)*

ons het visioen wekt van zoet-witte bijen-doorsoemde boekweit-akkers en het blauw-rood-geele van blakende roggevelden, deinende op den zomerwind. Zoo welt er in ons bij zijn „spelende visscherskinderen in het duin” een gevoel van medelijden op voor hun klein onwetend gedoe, onbekend als ze nog zijn met de barbaarschheid van het lot dat hun lichaam vóór den tijd zal vernielen door hardvochtigen erbarmingloozen arbeid, hun leven zal verschroeien door harteloze ellende.

Men zou kunnen opmerken dat het den beoordeelaar van een kunstenaar niet geoorloofd is dezen gevoelens toe te dichteren die hij niet had bij het schilderen van zijn besproken werk. De bedoeling evenwel is slechts bij benadering aan te geven in welken geest hij geschilderd heeft, van welk groot algemeen gevoelen het momenteele sentiment een deel is en dan doet het er niet zoozeer toe of wij fotografisch juist weergeven wat hij dacht en voelde, doch alleen of wij in den geest van, zooals in dit geval, eerlijke blijheid en onbevangen bewondering voor natuurschoon, van hartelijk meevoelen met het verdriet en de vreugden der men-

schen, hem beoordeelen. Daarom prijzen wij



DE ZONNEBLOEMEN

NAAR EEN SCHILDERIJ

*(Collectie wijlen Dr. Titsingh.)*

*In het bezit van den Heer Mr. Spoor.)*